

РЕШЕНИЕ

№ 4256

гр. София, 07.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 07.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **6798** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от КСО.

Образувано е по жалба на Ж. Л. Б., от гр . С. против Решение № 2153-21-126/17.06.2024 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение жалба с вх. № 1012-21-520/10.05.2024 г. против Разпореждане № [ЕГН]/27 от 05.04.2024 г. на длъжностно лице по ПО при ТП НОИ С. - град.

Жалбоподателят е останал недоволен от постановеното разпореждане и решение и излага съображения за незаконосъобразност на административния акт и иска да бъде отменен. В съдебно заседание се явява лично и поддържа жалбата.

Ответникът чрез процесуалния си представител, изразява становище, че жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли. Претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение.

СГП, редовно призована, не изпраща представител и не взема становище по същество.

Съдът, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Видно от приложените по делото доказателства със Заявление № 122 от 29.01.2004 г. Ж. Л. Б. е поискал лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване. С Разпореждане № [ЕГН] от 03.03.2004 г. исканата пенсия е отпусната от 23.09.2003 г. със срок до 01.01.2007 г., съобразно определения срок на инвалидността с ЕР № 0215/010 от 15.01.2004 г. на ТЕЛК. С разпореждане № [ЕГН]/4 от 23.05.2008 г.

пенсията е прекратена считано от 02.01.2007 г. въз основа на ЕР на ТЕЛК. Със Заявление № 19002178 от 16.03.2009 г. Ж. Л. Б. е поискал лична пенсия за ИОЗ да бъде възстановена. С Разпореждане № [ЕГН] от 10.04.2009 г. исканата пенсия е възстановена от 27.02.2009 г. със срок до 01.02.2012 г., съобразно определения срок на инвалидността с ЕР № 0744/041 от 27.02.2009 г. на ТЕЛК. Във връзка с последващи преосвидетелствания на жалбоподателя, срокът на пенсията му е определян съответно до 01.11.2013 г., до 01.10.2016 г. и до 01.12.2020 г.

С Разпореждане № 721007/9 от 03.02.2023 г. на длъжностно лице по ПО, на основание чл. 96, ал. 1, от КСО във връзка с чл. 30, ал. 3 от НПОС е прекратена получаваната от Ж. Л. Б. лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, считано от 02.12.2020 г. при съобразяване с изтичане на определения с ЕР на ТЕЛК № 0898/18.09.2018 г. срок на инвалидността и обстоятелството, че лицето не се е явило за преосвидетелстване също така е постановено, че добросъвестно получените суми от жалбоподателя за пенсия/добавка за чужда помощ, изплатена/и му на основание § 20 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на НС от 13.03.2020 г., не подлежат на възстановяване, съгласно чл. 114, ал. 2 от КСО.

Ж. Л. Б. е преосвидетелстван с ЕР № 91115/110 от 13.06.2023 г. на ТЕЛК, в което е отбелязано, че закъснението за преосвидетелстването не е по вина на ТЕЛК, същото е обжалвано пред НЕЛК по реда на Закона за здравето.

В тази връзка, на основание чл. 98, ал. 7 от КСО, с Разпореждане № [ЕГН]/25.07.2023 г. пенсията е определена в минимален размер от 13.06.2023 г. С ЕР № 90879/78 от 30.08.2023 г. на НЕЛК, получено в ТП на НОИ С. - град на 15.09.2023 г., е отменено последното ЕР на ТЕЛК и медицинското досие е върнато на ТЕЛК за ново освидетелстване на лицето.

С Разпореждане № 721007/75 от 21.09.2023 г. пенсията е спряна от 15.09.2023 г. на основание чл. 95, ал. 1, т. 6 от КСО, считано от 15.09.2023 г. С Решение № 2153-21-203/01.11.2023 г. на директора на ТП на НОИ С. – град е отхвърлена жалбата му срещу разпореждането, същото е обжалвано от Ж. Б. по реда на чл.118 от КСО, като подадената жалба е отхвърлена като неоснователна с Решение №1104/19.02.2024 г. на АССГ, Трето отделение, 38-и състав, постановено по адм. дело № 11072 по описа на съда за 2023 г.

Със заявление от 26.01.2024 г. Ж. Б. прави искане за възобновяване на пенсията, като се позовава на Определение № 9292/27.10.2023 г. на АССГ по адм. дело № 9598/2023 г., потвърдено с Определение № 285/11.01.2024 г. на ВАС по адм. дело № 12073/2023 г. и влязло в сила. Постановеното от ВАС и АССГ определение въз основа разглеждане жалбата на Ж. Б. срещу ЕР на НЕЛК № 90109/01.02.2024 г. и за отмяна на спиране производството по адм. дело № 9598/2023 г. на основание чл.159, т.4 от АПК поради отпадане на правния интерес от него.

Видно от пенсионното досие, по данни от постъпило служебно ЕР на НЕЛК № 90109/01.02.2024 г. се отменя ЕР на ТЕЛК № 91115/13.06.2023 г. Със заявление от 26.02.2024 г. Ж. Б. представя доказателства, че подадена на 20.02.2024 г. жалба в АССГ срещу ЕР на НЕЛК № 90109/01.02.2024 г. и прави искане за отпускане на пенсия. С последващи заявления с вх. № 1023-21-504/06.03.2024 г., вх. № 1029-21-2877/22.03.2024 г., вх. № 1012-21-315/22.03.2024 г. и вх. № 1023-21-650/02.04.2024 г. Ж. Б. сочи, че има право на пенсия по чл. 98, ал. 7 КСО поради отпадане на основанието за спиране на пенсията, прави искане за отмяна на

разпореждането от 19.02.2024 г., с което неправилно е определен размер на пенсията, понеже няма влязло в сила експертно решение, както и произнасяне по заявлението му от 26.02.2024 г.

От получено на 13.03.2024 г. в ТП на НОИ С. – град определение № 2331 от 05.03.2024 г. на АССГ, 25 състав, е установено, че по предявената жалба от Ж. Б. срещу ЕР на ТЕЛК № 90109/01.02.2024 г. е образувано адм. д. № 2184 от 2024 г.

След като е установено, че започнатата процедура по преосвидетелстване на жалбоподателя Ж. Б. на 13.06.2023 г. не е приключила с влязло в сила ЕР на НЕЛК, длъжностното лице по пенсионното осигуряване е постановило Разпореждане № [ЕГН]/27 от 05.04.2024 г., с което е отменено постановеното Разпореждане на 19.02.2024 г. и личната пенсия на жалбоподателя е възобновена в размер съгласно чл. 98, ал.7 от КСО - 276,64 лв., от 15.09.2023 г. Посочено е, че след влизане в сила на експертното решение ще се преценяват правата на жалбоподателя относно пенсии и/или добавки, както и, че надвзетата пенсия не подлежи на събиране.

Недоволен от разпореждането Б. е оспорил същото пред Директора на ТП на НОИ С. - град, който с Решение № 2153-21-126/17.06.2024 г. е отхвърлил жалба с вх. № 1012-21-520/10.05.2024 г. против Разпореждане № [ЕГН]/27 от 05.04.2024 г. на длъжностно лице по ПО при ТП НОИ С. - град, като неоснователна.

По делото са приети като писмени доказателствата документите, представени с административната преписка и допълнително представените от страните.

При така установеното от фактическа страна съдът намира следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 118 КСО 14-дневен срок, като съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

При преценката за законосъобразност на административния акт на основанията по чл. 146 от АПК, съдът счита, че решението и потвърденото с него разпореждане са издадени от компетентни органи, в надлежната форма, при спазване на процесуалните правила, при спазване на материалноправните разпоредби и при съобразяване с целта на закона. Оспореното Решение № 2153-21-126/17.06.2024 г., както и Разпореждане № [ЕГН]/27 от 05.04.2024 г., отговарят в пълнота на изискванията на чл. 59 от АПК и съдържат всички изискуеми елементи съгласно нормата. Същите са в писмена форма, посочени са правните основания за издаването на акта, фактическите основания, посочено е длъжностното лице, органът който го издава.

Актовете са постановени при спазване на материалния закон. Според разпоредбата на чл. 98, ал. 1, т. 1 от КСО пенсиите и добавки към тях се отпускат, изменят, спират, възобновяват, прекратяват и възстановяват с разпореждане, издадено от длъжностно лице, на което е възложено ръководството на пенсионното осигуряване в териториалното поделение на НОИ или други длъжностни лица, определени от ръководителя на ТП на НОИ.

По силата на чл. 71 от Кодекса за социално осигуряване, лицата имат право на пенсия за инвалидност, когато са загубили напълно или частично работоспособността си завинаги или за продължително време. Съгласно текста на чл. 72 от КСО, пенсия за инвалидност се определя на лица с 50 и над 50 на сто трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане. В чл. 73, ал. 2 от КСО е регламентиран

срокт, за който се отпуска пенсия за инвалидност- такава се отпуска за срока на инвалидност.

От визираните норми е виден режимът на пенсиите за инвалидност-същите се отпускат при процент на трайно намалена работоспособност/ТНР/ от 50 и над 50 на сто и за срока на инвалидността. Същевременно, процентът на ТНР и срок на инвалидността се определят от органите на медицинската експертиза.

В случая е безспорно, че с ЕР на НЕЛК № 90109/01.02.2024 г. на срокът на инвалидността е определен до 01.06.2026 г. и в тази връзка е издадено Разпореждане на 19.02.2024 г., с което е възстановена личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване на жалбоподателя на основание чл. 97 от КСО, считано от 13.06.2023 г. до 01.06.2026 г., като е определена в действителен размер. В оспореното решение се сочи, че към момента на постановяването му не са били налице данни, че ЕР на НЕЛК, е обжалвано по съдебен ред и не е влязло в сила и не са били налице предпоставките на чл. 98, ал. 8 от КСО.

В хипотезата на обжалвано ЕР на ТЕЛК пред НЕЛК е приложима разпоредбата на чл. 98, ал. 7 от КСО - ако решението на ТЕЛК и НЕЛК е обжалвано от председателя на медицинската комисия или по реда на чл. 112 от Закона за здравето, до влизането в сила на решението на НЕЛК, съответно на съда по обжалваното решение на органите на медицинската експертиза, се отпуска, възобновява и възстановява пенсия за инвалидност в размер на социалната пенсия за старост. В ал. 8 на посочената разпоредба законодателят е предвидил, че след влизането в сила на решението по ал. 7 пенсията се определя в действителен размер от датата на придобиване на правото, съответно от датата, от която е възобновена или възстановена, ако на лицето е определен процент трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто, а социалната пенсия за инвалидност се определя в размера по чл. 90а, ал. 2 при определен процент трайно намалена работоспособност повече от 71 на сто.

Предвид изложеното, правилно след като е установено, че започнатата процедура по преосвидетелстване на жалбоподателя Ж. Б. на 13.06.2023 г. не е приключила и влязло в сила ЕР на НЕЛК, длъжностното лице по пенсионното осигуряване е постановило Разпореждане № [ЕГН]/27 от 05.04.2024 г., с което е отменено постановеното Разпореждане на 19.02.2024 г. и личната пенсия на жалбоподателя е възобновена в размер съгласно чл. 98, ал.7 от КСО - 276,64 лв.

Въпреки, че жалбоподателят излага доводи във връзка със законосъобразността на посоченото разпореждане от 19.02.2024 г. съдът намира, че същото е извън предмета на настоящото производство.

Съобразно изложеното съдът намира, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в рамките на правомощията му, при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

Предвид изхода на спора в тежест на жалбоподателя следва да бъдат поставени заявените от Директора на ТП на НОИ - С. град разноси под формата на юрисконсултско възнаграждение, които на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ и чл. 144 АПК определя в размер на общо 100, 00 лева.

Водим от горното и на основание чл. 118, ал. 2 КСО във връзка с чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 36-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ж. Л. Б., с ЕГН: [ЕГН] против Решение № 2153-21-126/17.06.2024 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение жалба с вх. № 1012-21-520/10.05.2024 г. против Разпореждане № [ЕГН]/27 от 05.04.2024 г. на длъжностно лице по ПО при ТП НОИ С. - град.

ОСЪЖДА Ж. Л. Б., с ЕГН [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ-С. град юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението му пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: